

fig for at pleie eller have Tilsyn med spæde Børn. Jeg vil ikke sige, at det ikke er muligt, at der kunde findes en saadan enkelt Mand — det maatte da snarest være en Gjordemødermand — men jeg mener, at man ikke behøvede at tage saa meget Hensyn til en eventuel enkelt Mand i en Kommune, der kunde være i dette Tilfælde, da man ganske vist kunde faae ti Kvinder for een Mand. Naar den høitærede Justitsminister yttrede, at man ikke skulde udelukke Mænd fra dette Hver, saa forekommer det mig, at man har udelukket Kvinderne fra saa mangfoldige Hver, hvor de maaste paa forskjellig Maade kunde gjøre Fyldest, at der ikke vilde være noget Ubilligt i for en eneste Gangs Skyld, i dette aldeles specielle Tilfælde, hvor der er Tale om Børn, at udelukke Mænd. Jeg i det Mindste vilde ikke søle min Mandskære krænkethed. Paa den anden Side vil jeg indrømme, at Hovedsagen for mig er, at der i det Hele kommer Kvinder med i dette Tilsyn. Jeg kan ikke være enig med de Herrer, som mene, at Kvinder i Reglen vilde blive valgt, det tror jeg er en Feiltagelse. Man er ikke her i Landet vant til at vælge Kvinder til nogenjombhelst Tillidspost. Det er en gammel Vane, at man ikke gjør det, og om det end mulig efterhaanden vil komme dertil, at det bliver Kvinder, som blive valgte til dette Tilsyn, tror jeg dog, at det i Begyndelsen absolut paa de allerfleste Steder vil blive Mænd, som blive valgte, og paa de allerfleste Steder paa Landet vil det rimeligvis blive Medlemmer af Sogneraadet. Hovedsagen er imidlertid som sagt for mig, at der kommer Kvinder med i Tilsynet, og derfor var det muligt, at man kunde komme til Enighed med den høitærede Justitsminister, hvis man i § 3 indsatte Ordene: „flere paa-lidelige Mænd og Kvinder“, saa at det altsaa kom til at fremgaa tydelig af Lovforslaget, at Meningen var, at der under alle Omstændigheder skulde være Kvinder med. Jeg indrømmer, at der kan være ganske enkelte Tilfælde, hvor det kunde være til Gavn ogsaa at have Mænd med, og jeg vil derfor frasælde den Paastand, at man aldeles bør udelukke dem. — Jeg er bleven opmærksom paa, at det maaste kunde være heldigt, om man i § 2 forandrede Tallet 10 til 14. Det forekommer mig ikke, der er nogen Rimelighed i at lade Børn, som ere bleve over 10 Aar gamle, gaa hen uden Tilsyn. Saadanne tiars Børn kunde meget let blive sendte ud til daarlige Tjenester eller komme paa Steder, hvor de faae en daarlig Behandling, saa at det godt kan være, at netop Aarene mellem 10 og 14 ville være de Aar, hvor de særlig trænge til at være Gjenstand

for Opmærksomhed fra Tilsynets Side. Jeg kan ganske slutte mig til, hvad det ærede Medlem fra Nykjøbing (Clausen) yttrede, at det vilde være heldigt, om Tilsynet ikke indskrænkede sig til Hjemmet alene, men ogsaa udtrakke sig til Skolen, og jeg er ikke enig med den høitærede Justitsminister i, at det vilde være at gjøre Indgreb i Skolens Ret, thi alle Forældre have jo Tilsyn med deres Børn i Skolen, og det forekommer mig derfor, at da den Tilsynshavende overfor Pleiebørnene paa en Maade skal træde i Forældres Sted, maa han altsaa have samme Ret til at gjøre Paatale gjældende, naar Børnet bliver mishandlet i Skolen, som naar det ster i Hjemmet. Fremdeles er jeg enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm) — hvad jeg iøvrigt ogsaa udtalte, da jeg første Gang havde Ordet — at det vistnok især, naar Loven blev ændret derhen, at Kvinder skulde komme med i Tilsynet, vilde være heldigt, om den kom til Anvendelse ogsaa paa de Pleiebørn, der ere anbragte af Kjøbenhavns Fattigvæsen. Grunden til, at de ere udelukkede fra Tilsynet, er, at Præsterne i Reglen have Tilsynet, men jeg tror som sagt, at det vilde være bedre, at de kom ind under det almindelige Tilsyn eller, eventuelt, at det ikke blev Præsterne, men Præstefonerne, der fik Tilsynet. Jeg maa bestemt holde paa, at Kvinderne komme med, hvor der er Tale om Tilsyn med Børn.

Justitsministeren (Melleman):

Jeg skal blot med Hensyn til det Tal, som blev nævnt, tillade mig at bemærke, at man i Landstinget først vedtog at sætte det 14de Aar, men senere forandrede det til det 10de, fordi man mente, at naar man udstrakte Alderen til det 14de Aar, vilde Tilsynet komme til at omfatte Forhold, som egentlig ikke egnede sig dertil, og som Ingen havde tænkt paa at lægge ind deri. Siden jeg har faaet Ordet, skal jeg dog gjøre opmærksom paa et andet Punkt, for at man ikke skal nære vigtige Forestillinger i denne Sag, og det er, at denne Lov jo under ingen Omstændigheder kan komme til at befatte sig med noget Saadant som Tjenestdrenge og deslige; thi det er ikke Pleiesforhold, men Thendeforhold, man der er inde paa, og selv om man skulde mene, at disse Drenge ikke altid behandles ganske vel, som det blev yttret i Landstinget, er det i alt Fald Noget, som ligger udenfor denne Sag. Hvis man vilde have, at Loven skulde strække sig dertil, maatte det siges bestemt, saa maatte der have andre Bestemmelser; thi som Loven her foreligger, er det kun Pleie